

Wärschedas.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Inf.

83.

1

Wärschedas köptes av hringvandrande försäljare. De gingo omkring med en bunt wärschedas, som de bar på ryggen. En gång, jag var bara 15 år, kom en sådan handlande och sade till mor:

"Köp en wärsched ja har så många, att jag inte orkar med dem." Det var så vanligt på den tiden att det kom folk, som hade något att sälja på landsbygden, att ingen tänkte vidare på den saken.

De kommo när som helst, när väderet ^{var} lämpligt för vandringar. Dessa försäljare hade inte värre att på logi än andra, som gingo omkring. Tärndarna i skeden voro av något träslag. Det fanns många olika typer. I somliga voro ju sören eller tärndarna mycket tätta. De voro afsedda, att väva tjocka tätta tyger i. I andra voro sören glisare. De voro användbara för gardiner mattor och glisare tyg. Mor brukade sämra sören i bom. Så och så

ACC. N:R M. 12161: 2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

många bunn bar var den skeden. En 74 årig kvinna
som jag nyligen träffade på ett kalas, sade att hon
köpte vävskedar i sin ungdom, när hon tänkte att
gifta sig, de kostade 3 kr stycket. Ett par andra gamla
som köpt vid samma tid förklarade att de kunde
intekomna i hög det. Det är väl snart 60 år sen.
Något senare kommo vävskedar av metall de s. k.
stålshedarna. Dessa voro något dyrare, men de
vor bättre i öfrigt. De hade blott den nackdelen
att de kunde rostas, om de inte försvarades på torrt
ställe. Till beaktad användes lin, ingen annan
tråd skulle väl hålla. Ingen vävshedmakare har
bott här på orten. Det ^{har} nämnts någon gång
i dessa anteckningar att Skatelöv är en jordbruks
bygd. Det var förr gårdarna med sina torp
många hade större eller mindre jordbruk att sköta.
Det fanns nog mindre handverkare än i de flesta
smålandssocknar.

Så kredit kunde man väl inte köpa, då visste man ju inte var man skulle träffa knallen för att göra upp den affären. Beck kokades av träbjära. När fuktigheten kokat in, blev det en fast massa, det var beck.

Det fanns något, som kallades bechbak i handeln, Det ordet förefalles ju, som om man använt bark eller növer att förvara beck uti. Att göra bechrisper går ju till på det viset, att becket lägges på en trasa. Det uppvärms så att det blir mycket Trädändan^{trästa} vid något föremål, sedan hade man becket i handen på en trasa och griper om träden asar fram och äter, tills träden blir svart. Så gjorde far, när han gjorde pisksnärtar Jag har tittat på de gamla värskedarna två av dem äro mycket gamla och den ena är knappast användbar De ha sigts av mormor född 1829. Barnstycken äro tätt virade med bechträd klistrat med blått papper. Det är tråkigt, men det har samma färg på båda skedarna